Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 33. Warszawa, dnia 30 listopada 1934 r. **Rok XVII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-408** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

276.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 listopada 1934 r.

O cenach detalicznych nafty.

(Nr. Apr. 60-56).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów miast.

Z nadesłanych w miesiącu październiku sprawozdań o cenach detalicznych wynika, że przeprowadzona we wrześniu obniżka cen nafty oraz obniżenie podatku konsumpcyjnego od tego artykułu nie znalazły pełnego wyrazu w pobieranych obecnie cenach detalicznych nafty.

Nawiązując przeto do szczegółowych wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 26.IX b. r. L. GN. III 914/1 oraz z dnia 4.X b. r. L. GN. III-914/1, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o dołożenie wszelkich starań, by obecna cena detaliczna nafty była obniżona w porównaniu z ceną obowiązującą przed obniżką (t. j. w sierpniu b. r.) przynajmniej o 24%.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśla raz jeszcze, że dokonana obniżka cen nafty jak i innych artykułów pierwszej potrzeby—musi w całości być uwzględniona w obowiązujących cenach detalicznych. Tylko wówczas bowiem osiągnie ona zamierzony efekt gospodarczy.

W tym celu zechcą Panowie wydać odpowiednie zarządzenia, by cena detaliczna nafty została obniżona odpowiednio do przeprowadzonej obniżki ceny składowej oraz by ta cena detaliczna była podana do wiadomości konsumentów w sklepach detalicznych.

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

277.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 listopada 1934 r.

o cenach detalicznych cukru

(Nr. Apr. 59-21).

Do

P. P. Wojewodów, Starostów i Prezydentów Miast.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 12.X. 1934 r. Nr. Apr. 59/11 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 29, poz. 244/34 r.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wedle pisma Min. Skarbu L. D. VI. 13696/3/34 z dn. 17.XI.1934 r. do ustalonej rozporządzeniem Ministra Skarbu ceny 100 kg. cukru loco wagon stacja odbiorcza dolicza sie nietylko akcyzę, t. j. 38.50 zł., ale też kwotę 1.73 zł., jako część scalonego podatku przemysłowego, podlegającą doliczeniu do ceny cukru oraz 0.33 zł. tytułem opłaty stemplowej od rachunku z 10%-wym dodatkiem. Opierając się na powyższem, cena hurtowa 100 kg cukru wraz ze wszystkiemi dodatkowemi obciążeniami skarbowemi wynosić może zł. 121.06.

Podając niniejsze do wiadomości Panów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stojąc na stanowisku konieczności utrzymania zasadniczo ceny detalicznej 1.25 za 1 kg cukru—dopuszcza wyjątkowo możliwość pobierania ceny wyższej od wymienionych w tych miejscowościach, w których jest to usprawiedliwione stwierdzonemi większemi kosztami przewozu ze składu hurtowego do detalisty. — Jednak w żadnym wypadku cena ta nie może przekraczać zł. 1.30 za 1 kg.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jeszcze raz podkreśla, że ceny cukru tak hurtowe, jak i detaliczne nie mogą być przez władze administracji ogólnej wyznaczane—cukier bowiem nie podlega rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży artykułów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

278.

PISMO OKÓLNE.

z dnia 24 listopada 1934 r.

w sprawie porozumienia o poprawieniu błędów w mapach granicznych.

(Nr. BO. 57-e-70).

Do

P. P. Wojewodów w 1) Katowicach, 2) Kielcach, 3) Łodzi, 4) Poznaniu, 5) Toruniu, 6) Warszawie, 7) Białymstoku i Starostów powiatów nadgranicznych.

Wślad za swem pismem z dnia 24.VIII.1933 Nr. BO-57-e-41, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i zastosowania się załączony odpis protokółu z konferencji pełnomocników rządu polskiego i niemieckiego, sporządzonego w Krakowie dnia 18.V.1934 r. w spra-

wie usunięcia wątpliwości przy wykonywaniu postanowień „Porozumienia“ z dn. 26.XI.1932 r. o poprawianiu błędów pomiarowych w pol.-niem. dokumentach granicznych.

Jednocześnie w związku z wykonanemi dotychczas arkuszami uzupełniającemi, Ministerstwo wyjaśnia:

1) arkusze uzupełniające służą do poprawienia błędów, istniejących w mapach granicznych, wykonanych przez Aljancką Komisję Delimitacyjną dla pol.-niem. granicy, a nie do utrzymywania map tych w aktualności. Zatem dla zmian, dokonywanych na granicy przy pracach konserwacyjnych w myśl Konwencji pol.-niem. z dn. 27.I.1926 (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 470 ex 1927) arkuszów uzupełniających sporządzać nie należy.

Rodzaj błędów, dla usunięcia których mają być wykonane arkusze uzupełniające, określa art. 1 wymienionego na wstępie „Porozumienia“;

2) opuszczenie miary w mapach granicznych można uważać za błąd pomiarowy w zrozumieniu powyższego „Porozumienia“ jedynie w tym wypadku, gdy miara ta jest niezbędnie potrzebną dla określenia przebiegu granicy lub dla jej pomiaru.

Arkuszów uzupełniających zatem nie trzeba wykonywać gdy np. w mapie granicznej brakują miary kontrolne, rzędne lub odcięte znaków granicznych, jeśli położenie tych znaków jest określone innemi miarami;

3) strona sporządzająca arkusz uzupełniający, powinna przed wysłaniem go drugiej stronie wypełnić również nagłówek arkusza w obu tekstach oraz swoją klauzulę zatwierdzenia;

4) ponieważ podstawą do wykonania arkuszów uzupełniających są protokóły i szkice, sporządzone zgodnie z powołanem „Porozumieniem“, przeto bez tych protokółów i szkiców, arkuszów uzupełniających wykonywać nie można;

5) egzemplarze arkuszów uzupełniających, które mają być wysłane przez polską stronę do Konferencji Ambasadorów, oraz przeznaczone dla polskiej strony, należy po zatwierdzeniu przez Pana Wojewodę i prezydenta rejencji przesłać do Min. Spraw Wewn.

Dla uzupełnienia posiadanych odbitek map granicznych, Ministerstwo prześle Panu Wojewodzie odbitki powyższych arkuszów uzupełniających.

O ile przy pracach nad utrzymaniem granicy państwowej współpracują urzędy skarbowe (b. urzędy katastralne), Ministerstwo prześle Panu Wojewodzie również dla nich odbitki i w związku z tem oczekuje podania ilości potrzebnych odbitek;

6) aż do odwołania należy przesyłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych arkusze uzupełniające, wykonane przez polską i przez niemiecką stronę, przed ich wysłaniem do prezydenta rejencji.

Odnośnie drugiej części załączonego protokółu, dotyczącej interpretacji art. 12 ust. 3 Konwencji pol.-niem. z dn. 27.I.1926, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że zmiana rodzaju znaków granicznych nie może być dokonywana bez wiadomości Mieszanej Komisji Granicznej i w tej sprawie—do czasu odwołania—obowiązuje nadal rozporządzenie b. Min. Rob. Publ. z dn. 16.I.1932 L. II-2785/31,

tylko do wys. 4 i 5.

Wkońcu Ministerstwo prosi o udzielenie urzędom skarbowym, wykonywującym prace graniczne, wyjaśnień, zawartych w pierwszym ustępie załączonego protokółu z dn. 18.V.1934, a dotyczących wypełniania nagłówków protokółów granicznych.

(—) Inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

Zal. do pisma ok.
Nr. B. O. 57-e-70.

PROTOKÓŁ.

Przy wykonaniu postanowień „Porozumienia w sprawie postępowania dla poprawiania błędów pomiarowych w polsko-niemieckich dokumentach granicznych z dnia 26 listopada 1932 roku“, wynikły niektóre wątpliwości, dla usunięcia których pełnomocnicy obu Rządów uzgodnili niżej wyszczególnione wyjaśnienia:

Do załącznika 1. Porozumienia:

Jako numer szkicu granicznego należy przejąć z dokumentów granicznych numer odnośnego szkicu granicznego.

Przy oznaczeniu powiatu należy wpisać w polskim tekście nazwę polskiego powiatu a obok w nawiasie, nazwę sąsiedniego powiatu niemieckiego. W niemieckim tekście należy wpisać nazwę niemieckiego powiatu a obok, w nawiasie, nazwę sąsiedniego polskiego powiatu. Analogicznie wpisać należy nazwy gmin.

Do załącznika 2. Porozumienia:

Załącznik 2 winien być sporządzony na dobrym papierze kancelaryjnym normalnego formatu.

Przy wykonywaniu arkuszy uzupełniających dopuszczalne jest łączenie sąsiednich wypadków stwierdzonych błędów i użycie w tym celu podwójnych arkuszów, na których pierwszej stronie wypisuje się tylko nagłówek wedle wzoru załącznika 2, a do rysunków przeznaczona jest druga i trzecia strona. Klauzulę zatwierdzenia należy umieścić poniżej rysunku na trzeciej stronie.

W nagłówku załącznika 2 winny być wypełnione oba teksty. Przy wypełnianiu rubryki powiat i gmina należy podać nazwy sąsiadujących polskich i niemieckich obwodów.

Rysunek w arkuszu uzupełniającym winien w swem ujęciu odpowiadać szkicowi granicznemu z dokumentów granicznych.

Celem szczegółowego ustalenia stwierdzonych dotychczas błędów pomiarowych okazuje się potrzeba podania ich sobie wzajemnie w myśl porozumienia. — Odnośne podanie ma nastąpić w tej formie, iż kompetentni Wojewodowie i Prezydenci Rejencji wymienią między sobą zestawienie, zawierające miejsce i datę protokółu, opis odnośnych punktów granicznych i rodzaj błędu pomiarowego. Zestawienia mają obejmować i te wypadki, w których błędy pomiarowe zostały tylko jednostronnie stwierdzone lub w których ustalono wprawdzie przez wspólny ponowny pomiar istnienie błędów pomiarowych, jednakże nie sporządzono protokółu wspólnego co do sposobu usunięcia tych błędów. — Dla odcinków granicznych L do O i A do D mają kompetentni Wojewodowie przesłać zestawienia Prezydentom Rejencji, a dla odcinków granicznych E do K i I do V Prezydenci Rejencji kompetentnym Wojewodom. Przy przesłaniu zestawień mają być zrobione propozycje co do podziału opracowania materjału. — Załatwienie tej kwestji ma być tak przyśpieszone, aby do końca roku 1934 nastąpiło uzgodnienie co do opracowania arkuszy uzupełniających.

II.

Poza tem omówiono następującą sprawę:

Z polskiej strony interpretuje się artykuł 12 ustęp 3 Umowy granicznej w tym sensie, iż uzupełnienie oznaczenia granicy nowemi znakami granicznemi zachodzi i wówczas, gdy następuje zmiana rodzaju znaku granicznego np. gdy w miejscu słupa wstawia się kamień; w tych wypadkach winna być uzyskana zgoda Mieszanej Komisji.

Z niemieckiej strony podtrzymuje się dotąd mniemanie, iż w tych wypadkach nie zachodzi potrzeba uzyskania zgody Mieszanej Komisji. Zwrócono też uwagę, iż wówczas zgodnie z brzmieniem postanowień układu granicznego zmiany takie mogłyby nastąpić dopiero po uzyskaniu zgody Mieszanej Komisji. Uwzględniając powyższe zapatrywanie uznano obustronnie za celowe, by wykonania tego rodzaju robót podawać Mieszanej Komisji do wiadomości.

Kraków, dnia 18 maja 1934 r.

(—) Inż. B. Zakrzewski

(—) Dr. P. Eckardt.

279.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 listopada 1934 r.

o czasie pracy, święceniu niedziel i świąt i urlopach wypoczynkowych niższych funkcjonarjuszów państwowych.

(Nr. Pers. 106-2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach oraz Starostów.

Związek niższych funkcjonarjuszów państwowych R. P. w Warszawie zwrócił się do Pana Prezesa Rady Ministrów z zażaleniem, że w poszczególnych władzach, urzędach i instytucjach państwowych niżsi funkcjonarjusze państwowi są zatrudniani normalnie ponad czas pracy, przepisany zasadniczo, nieraz nawet po 14 — 16 godzin na dobę, że są stale zatrudniani w niedziele i święta bez osobnego wynagrodzenia i bez wypoczynku w dniu powszednim, oraz że nie otrzymują przysługujących im urlopów wypoczynkowych.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — na skutek zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1934 r. Nr. 38-16/11 — przypomina, że:

1) co do czasu pracy funkcjonarjuszów niższych obowiązują postanowienia art. 101 ustawy o państwowej służbie cywilnej;

2) za pełnienie normalnej służby w niedzielę lub święto przysługują niższym funkcjonarjuszom dodatki służbowe, ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 885), jeżeli w tygodniu następującym po niedzieli lub święcie nie można było udzielić zwolnienia od służby na jeden dzień powszedni;

3) funkcjonarjusze niżsi mają prawo do urlopów wypoczynkowych według norm, określonych w art. 105 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

ZA MINISTRA

(—) Pasella

DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

280.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 listopada 1934 r.

o obniżce cen węgla i ich kalkulacji.

(Nr. Apr. 60-58).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy oraz Starostów i Prezydentów Miast.

W związku z dokonaną ostatnio przez Polską Konwencję Węglową obniżką cen wegla loco kopalnia, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje w załączeniu do wiadomości Panów cennik węgla ogólny na całą Polskę (zał. Nr. 1) oraz cennik specjalny dla Kresów Wschodnich obowiązujący w granicach określonych przez taryfę kolejową (zał. Nr. 2) — a zarazem wyjaśnia, że od cen wymienionych w cenniku odliczać należy 11% tytułem rabatu udzielanego

kupcom przez kopalnie oraz 4% tytułem skonta za terminową zapłatę gotówką.

Jeśli chodzi o uzgodnienie nomenklatury poszczególnych sortymentów węgla w/g cenników z nomenklaturą używaną potocznie w handlu, należy uważać:

1) **za węgiel gruby** węgiel o wymiarach **ponad 170 mm.**

2) **za kostkę (I i II)** węgiel o wymiarach **od 40 mm.—do 170 mm.**

3) **za orzech (I i II)** węgiel o wymiarach **od 20 mm.—do 40 mm.**

4) **za miał węglowy**—o wymiarach **od 15 mm.—do 0 mm.**

Przy kalkulacji ceny 1 tonny węgla—należy od ceny loco kopalnia podanej w cenniku odliczyć 11% rabatu oraz 4% skonta. Do uzyskanej zaś w ten sposób ceny netto loco kopalnia należy doliczyć: 1) koszta przewozu kolejowego, 2) porto i stempel, 3) do 2% na manco kolejowe, 4) do 2% na stratę na miał, 5) do 5% na koszta ogólne i zysk hurtownika, 6) 1,2% na podatek przemysłowy i koszty akwizycji oraz 7) zależne od miejscowych warunków koszta rozwózki.

Kalkulacja więc 1 tonny węgla np. w m. Warszawie będzie się przedstawiała następująco:

1)	1 tonna węgla gat. „gruby" opałowy	28,50 zł.
2)	—11% rabatu	3,13 „
3)	— 4% skonta.	1,01 „
	cena netto loco kopalnia wynosi.	24,36 „

Do ceny tej należy doliczać:

4)	przewóz kolejowy do Warszawy zł.	13,70	38,06
5)	porto i stemple . . . . . . „	0,17	38,23
6)	manco kolejowe (2%). . . . „	0,76	38,99
7)	strata na miał (2%). . . . . „	0,78	39,77
8)	koszta ogólne i zysk hurt. (5%). „	1,99	41,76
9)	pod. przem. i akwizycja (1,2%). „	0,71	
	Cena loco skład wynosi. . .		42,47

a za zwózkę ze zniesieniem do piwnicy najwyższa cena tego węgla w Warszawie nie może przekroczyć 46,00 zł. Kalkulacja ta odnosi się do ilości ponad 500 kg.

W kalkulacji 1 tonny węgla wyłącznie w wymiarach od 40—170 mm. t. z. potocznie „kostki" sprzedawca może doliczyć w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18.III.1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 125) — 1.50 zł.

W sprzedaży detalicznej na „kosze" wzgl. kilogramy do ceny w ten sposób wyprowadzonej „loco skład" doliczyć należy najwyżej 20% na sprzedaż detaliczną, w których mieszczą się już wszystkie koszta i zarobek detalisty.

W związku z powyższem Ministerstwo prosi Panów o dopilnowanie, aby obniżka cen węgla, o ile dotąd samorzutnie nie nastąpiła, została jaknajrychlej w życie wprowadzona. Ceny węgla ustalone zgodnie z podanemi zasadami ich kalkulacji winny być podane do wiadomości publicznej oraz ujawnione w składach detalicznych węgla przy dokładnem oznaczeniu gatunku. Winnych pobierania cen wyższych od tych, jakie wynikają z kalkulacji — należy pociągać do odpowiedzialności karno-sądowej.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

Załącznik 1 do pisma
Nr. Apr. 60/58 z 27.XI.1934 r.

Cennik ogólny na sprzedaż węgla w Polsce obowiązujący od 1 listopada 1934 r. w złotych, loco kopalnia, od tonny.

SORTYMENT	Klasa Ia.	Klasa Ib.	Klasa IIa.	Klasa IIb.	Klasa IIIa.	Klasa IIIb.
ponad 40 mm.	28.50	27.90	26.80	25.90	24.20	22.80
70—35 „	28.30	27.80	26.60	25.80	24.10	22.70
70—30 „	28.—	27.40	26.30	25.50	23.80	22.40
65—35 „	28.30	27.70	26.60	25.70	24.—	22.60
60—35 „	28.30	27.70	26.60	25.70	24.—	22.60
60—30 „	27.80	27.30	26.10	25.30	23.70	22.30
60—25 „	27.50	26.90	25.80	25.—	23.30	22.—
55—30 „	27.60	27.10	26.—	25.20	23.50	22.10
50—35 „	28.—	27.40	26.30	25.40	23.80	22.40
50—30 „	27.40	26.80	25.70	24.90	23.20	21.90
45—35 „	27.60	27.10	26.—	25.20	23.50	22.10
45—30 „	27.—	26.50	25.40	24.60	23.—	21.70
45—25 „	26.70	26.10	25.10	24.30	22.70	21.30
45—20 „	26.20	25.70	24.60	23.90	22.30	20.90
40—30 „	25.30	24.80	23.80	23.—	21.50	20.20
40—25 „	25 30	24 70	23.70	23.—	21.40	20.10
40—20 „	24 80	24.30	23.30	22.50	21.10	19.80
35—25 „	24 80	24.30	23.30	22.50	21.10	19.80
35—20 „	24.40	24.—	23.—	22.30	20.70	19.60
35—15 „	24.10	23.60	22.60	21.90	20.50	19.20
30—25 „	25.60	25.10	24.10	23.30	21 80	20.50
30—20 „	24.70	24.10	23.20	22.40	21.—	19.70
30—15 „	23 50	23.—	22.—	21.30	20.—	18.80
25—20 „	23.60	23.10	22.20	21.50	20.10	18.90
25—15 „	22.30	21.80	20.90	20.20	19.—	17.90
25—10 „	21.50	21.10	20.20	19.60	18.30	17.20
20—15 „	21.20	20.70	19.90	19.30	18.—	16.90
20—10 „	20.40	20.—	19.20	18.50	17.40	16.30
20— 5 „	18.70	18.30	17.60	17.—	15.90	15.—
15—10 „	20.20	19.80	19.—	18.40	17.20	16.20
15— 5 „	18.60	18.20	17.50	16.90	15.80	14.90
10 — 5 „	16.50	16.20	15.50	15.—	14 —	13.20
drobny (0—70 mm.)	20.70	20.30	19.50	18.80	17.60	16.60
drobnica rzeszotowa (0—40 mm.)	17.60	17.20	16.50	16.—	15.—	14.10
niesortowany	22.70	22.20	21.30	20.70	19.30	18.20
brykiety	28.50	—	—	—	—	—

M I A Ł	Klasa I.	Klasa II.	Klasa III.	Klasa IV.
15—0 mm.	12.70	11.40	9.50	7.60
10—0 „	12.—	10.80	9.—	7.20
5—0 „	8.50	7.70	6.40	5.10

Przy zamawianiu węgla wyłącznie w wymiarach od 40—170 mm., zwanego potocznie kostką, dolicza się zł. 1.50 na tonnie.

Załącznik 2 do pisma
Nr. Apr. 60/58 z 27.XI.1934 r.

Cennik węgla na Kresy Wschodnie obowiązujący od 1 listopada 1934 r. w złotych, loco kopalnia, od tonny.

SORTYMENT	Klasa Ia	Klasa Ib	Klasa IIa	Klasa IIb	Klasa IIIa	Klasa IIIb
ponad 40 mm	25.70	25.10	24.10	23.30	21.80	20.50
70—35 „	25.50	25 —	23.90	23.20	21.70	20.40
70—30 „	25.20	24.70	23.70	23.—	21.40	20.20
65—35 „	25.50	24.90	23.90	23.10	21.60	20.30
60—35 „	25.50	24.90	23.90	23.10	21.60	20.30
60—30 „	25.—	24.60	23.50	22.80	21.30	20.10
60—25 „	24.80	24.20	23.20	22.50	21.—	19.80
55—30 „	24.80	24.40	23.40	22.70	21.20	19.90
50—35 „	25.20	24.70	23.70	22.90	21.40	20.20
50—30 „	24.70	24.10	23.10	22.40	20.90	19.70
45—35 „	24.80	24.40	23.40	22.70	21.20	19.90
45—30 „	24.30	23.90	22.90	22.10	20.70	19.50
45—25 „	24.—	23.50	22.60	21.90	20.40	19.20
45—20 „	23.60	23.10	22.10	21.50	20.10	18.80
40—30 „	22.80	22.30	21.40	20.70	19.40	18.20
40—25 „	22.80	22.20	21.30	20.70	19.30	18.10
40—20 „	22.30	21.90	21.—	20.30	19.—	17.80
35—25 „	22.30	21.90	21.—	20.30	19.—	17.80
35—20 „	22.—	21.60	20.70	20.10	18.60	17.60
35—15 „	21.70	21.20	20.30	19.70	18.50	17.30
30—25 „	23.—	22.60	21.70	21.—	19.60	18.50
30—20 „	22.20	21.70	20.90	20.20	18.90	17.70
30—15 „	21.20	20.70	19.80	19.20	18.—	16.90
25—20 „	21.20	20.80	20.—	19.40	18.10	17.—
25—15 „	20.10	19.60	18.80	18.20	17.10	16.10
25—10 „	19.40	19.—	18.20	17.60	16.50	15.50
20—15 „	19.10	18.60	17.90	17.40	16.20	15.20
20—10 „	18.30	17.90	17.20	16.60	15.60	14.60
20— 5 „	16.80	16.50	15.80	15.30	14.30	13.50
15—10 „	18.20	17.80	17.10	16.60	15.50	14.60
15— 5 „	16.70	16.40	15.80	15.20	14.20	13.40
10— 5 „	14.90	14.60	14.—	13.50	12.60	11.90
drobny (0—70 mm)	18.60	18.30	17.60	16.90	15.80	14.90
drobnica rzesz. (0—40 mm)	15.80	15.50	14.90	14.40	13.50	12.70
niesortowany	20.40	20.—	19.20	18.60	17.40	16.40
brykiety	25.70	—	—	—	—	—

MIAŁ	Klasa I.	Klasa II.	Klasa III.	Klasa IV.
15— 0 mm.	11.40	10.30	8.60	6.80
10— 0 „	10.80	9.70	8.10	6.50
5— 0 „	7.70	6.90	5.80	4.60

Przy zamawianiu węgla wyłącznie w wymiarach od 40 — 170 mm. zwanego potocznie kostką, dolicza się zł. 1.50 na tonnie.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 17 listopada Nr. 102 Rok 1934

Poz. 919. Konwencja międzynarodowa o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisana w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. wraz z protokółem oraz protokół fakultatywny, podpisany tegoż dnia w Genewie.

Poz. 920. Oświadczenie rządowe z dnia 30 września 1934 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne Państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przez kilka państw przystąpień do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy.

Poz. 921. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 8 października 1934 r. o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego.

z 26 listopada Nr. 103 Rok 1934

Poz. 922. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 października 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o egzaminach dla techników dentystycznych.

Poz. 923. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 listopada 1934 r. o komisjach egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 126 prawa górniczego.

Poz. 924. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 listopada 1934 r. o komisjach egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 127 prawa górniczego.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 16 listopada Nr. 264 Rok 1934

Poz. 358. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 października 1934 r. o utworzeniu Komitetu Organizacji Drobnych Gospodarstw Wiejskich.

Poz. 359. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. o przymusowem wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa na rozbudowę Szpitala Państwowego dla Psychicznie Chorych w Tworkach.

Poz. 360. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntu w Radomiu pod cmentarz wojskowy.

z 17 listopada Nr. 265 Rok 1934

Poz. 361. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów w majątku Sklęczki na cele wojskowe.

Poz. 362. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów w majątkach Mińsk „D" i Mińsk-Pohulanka „D" na cele wojskowe.

Poz. 363. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntu w miejscowości Sudoły-Chwałki na cele wojskowe.

Poz. 364. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów w majątku Szczawin na cele wojskowe.

Poz. 365. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 listopada 1934 r. w sprawie udzielenia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu we Lwowie zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości w listach zastawnych.

z 19 listopada Nr. 266 Rok 1934

Poz. 366. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 listopada 1934 r. w sprawie kosztów kontroli cen węgla.

z 20 listopada Nr. 267 Rok 1934

Poz. 367. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr. L-IV/915/14 z dnia 7 listopada 1934 r. w sprawie czasowego zamknięcia do użytku publicznego lotniska w Łodzi.

z 21 listopada Nr. 268 Rok 1934

Poz. 368. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 listopada 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 22 sierpnia 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów ekspedycyjnych w Poznaniu.

Poz. 369. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 listopada 1934 r. w sprawie przywrócenia debitu pocztowego i uchylenia zakazu rozpowszechniania na obszarze Państwa czasopisma „Oberschlesische Volksstimme".

z 22 listopada Nr. 269 Rok 1934

Poz. 370. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. o utworzeniu Zarządów Tartaków Państwowych w Augustowie, Czarnej Wsi, Płociczne, Walinach, Iwacewiczach, Kaliskach i Ustroniu.

z 23 listopada Nr. 270 Rok 1934

Poz. 371. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 listopada 1934 r. L. 2570/34 w sprawie powołania posłów na mandaty wygaśnięte.

z 24 listopada Nr. 271 Rok 1934

z 26 listopada Nr. 272 Rok 1934

III. Inne wydawnictwa.

Pismo Okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-I/13 z dn. 6 grudnia 1933 r. o terytorjalnym zakresie właściwości komisarzy (podkomisarzy) ziemskich.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 31)

Do

PP. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Nawiązując do pkt. 4 zarządzenia z dnia 20 listopada 1933 r. Nr. B. P. A. IV-1/11*) w sprawie organizacji agend administracji rolnictwa i reform rolnych we władzach administracji ogólnej — ustalam w załączniku do niniejszego zarządzenia terytorjalną właściwość referentów starostw do spraw rolnictwa i reform rolnych (komisarzy, podkomisarzy ziemskich).

Zakres właściwości powyższych referentów w sprawach rolnictwa określi osobny podział czynności.

(—) *Nakoniecznikow-Klukowski.*
MINISTER

Załącznik do zarządzenia Nr. B. P. A. IV-1/13.

Terytorjalna właściwość referentów starostw do spraw rolnictwa i reform rolnych (komisarzy, podkomisarzy ziemskich).

Siedziba komisarza (podkomisarza) ziemskiego	Powiaty objęte właściwością komisarza (podkomisarza) ziemskiego
Woj. Białostockie.	
Białystok	— białostocki m. Białystok
Bielsk Podlaski	— bielski
Grajewo	— szczuczyński
Grodno	— grodzieński
Łomża	— łomżyński
Ostrołęka	— ostrołęcki, ostrowski
Sokółka	— sokólski
Suwałki	— augustowski, suwalski
Wołkowysk	— wołkowyski
Wysokie-Mazow.	— wysoko-mazowiecki
Woj. Kieleckie.	
Busko	— stopnicki
Częstochowa	— częstochowski m. Częstochowa
Jędrzejów	— jędrzejowski
Kielce	— kielecki
Końskie	— konecki
Kozienice	— kozienicki
Miechów	— miechowski
Olkusz	— olkuski
Opatów	— opatowski
Opoczno	— opoczyński
Pińczów	— pińczowski
Radom	— iłżecki, radomski, m. Radom
Sandomierz	— sandomierski
Włoszczowa	— włoszczowski
Zawiercie	— będziński, zawierciański, m. Sosnowiec
Woj. Krakowskie.	
Kraków	— bielski, bocheński, chrzanowski, krakowski, m. Kraków, myślenicki, wadowicki, żywiecki
Nowy Sącz	— gorlicki, jasielski, limanowski, nowosądecki, nowotarski
Tarnów	— brzeski, dąbrowski, mielecki, ropczycki, tarnowski
Woj. Lubelskie.	
Biała Podlaska	— bialski
Biłgoraj	— biłgorajski
Chełm	— chełmski
Garwolin	— garwoliński
Hrubieszów	— hrubieszowski
Janów Lubelski	— janowski
Krasnystaw	— krasnostawski
Lubartów	— lubartowski
Lublin	— lubelski, m. Lublin
Łuków	— łukowski
Puławy	— puławski
Radzyń	— radzyński
Siedlce	— siedlecki
Sokołów	— sokołowski
Tomaszów	— tomaszowski
Węgrów	— węgrowski
Włodawa	— włodawski
Zamość	— zamojski
Woj. Lwowskie.	
Lwów	— bobrecki, gródecki, lwowski, m. Lwów, rawski, sokalski, żółkiewski
Przemyśl	— jarosławski, jaworowski, lubaczowski, mościski, przemyski
Rzeszów	— kolbuszowski, łańcucki, niżański, przeworski, rzeszowski, tarnobrzeski

*) Patrz Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 20 z r. 1933 str. 661.

Siedziba komisarza (podkomisarza) ziemskiego	Powiaty objęte właściwością komisarza (podkomisarza) ziemskiego
Sambor	— drohobycki, rudecki, samborski, turczański
Sanok	— brzozowski, dobromilski, krośnieński, leski, sanocki

Woj. Łódzkie.

Kalisz	— kaliski, sieradzki, turecki
Konin	— kolski, koniński
Łódź	— brzeziński, łaski, łęczycki, łódzki, m. Łódź
Piotrków	— piotrkowski
Radomsko	— radomszczański
Wieluń	— wieluński

Woj. Nowogródzkie.

Baranowicze	— baranowicki
Lida	— lidzki
Nieśwież	— nieświeski
Nowogródek	— nowogródzki
Słonim	— słonimski
Stołpce	— stołpecki
Szczuczyn Lidzki	— szczuczyński
Wołożyn	— wołożyński

Woj. Poleskie.

Brześć n/Bugiem	— brzeski
Drohiczyn	— drohicki
Kamień-Koszyr.	— koszyrski
Kobryń	— kobryński
Kosów Poleski	— kosowski
Łuniniec	— łuniniecki
Pińsk	— piński
Prużany	— prużański
Stolin	— stoliński

Woj. Pomorskie.

Brodnica	— brodnicki, działdowski, lubawski
Grudziądz	— grudziądzki, m. Grudziądz, wąbrzeski
Kartuzy	— kartuski, kościerski
Świecie	— świecki, tucholski, sępoleński
Starogard	— chojnicki, starogardzki, tczewski
Toruń	— chełmiński, toruński, m. Toruń
Wejherowo	— morski, m. Gdynia

Woj. Poznańskie.

Bydgoszcz	— bydgoski, m. Bydgoszcz, inowrocławski, m. Inowrocław, szubiński, wyrzyski
Gniezno	— gnieźnieński, m. Gniezno, mogileński, żniński
Kościan	— gostyński, kościański, leszczyński, rawicki, wolsztyński

Siedziba komisarza (podkomisarza) ziemskiego	Powiaty objęte właściwością komisarza (podkomisarza) ziemskiego
Krotoszyn	— kępiński, krotoszyński, ostrowski
Środa	— jarociński, średzki, śremski, wrzesiński
Poznań	— międzychodzki, nowotomyski, poznański, m. Poznań, szamotulski
Wągrowiec	— chodzieski, czarnkowski, obornicki, wągrowiecki

Woj. Stanisławowskie.

Kołomyja	— horodeński, kołomyjski, kosowski, śniatyński
Stanisławów	— kałuski, nadwórniański, stanisławowski, tłumacki
Stryj	— doliński, rohatyński, stryjski, żydaczowski

Woj. Tarnopolskie.

Brzeżany	— brzeżański, podhajecki, przemyślański
Czortków	— borszczowski, buczacki, czortkowski, kopyczyniecki, zaleszczycki
Tarnopol	— skałacki, tarnopolski, trembowelski, zbaraski
Złoczów	— brodzki, kamionecki, radziechowski, zborowski, złoczowski

Woj. Warszawskie.

Ciechanów	— ciechanowski
Grójec	— grójecki
Lipno	— lipnowski, rypiński
Łowicz	— kutnowski, łowicki, sochaczewski
Maków Mazow.	— makowski
Mińsk Mazow.	— mińsko-mazowiecki
Mława	— mławski
Płock	— gostyniński, płocki
Płońsk	— płoński
Pułtusk	— pułtuski
Przasnysz	— przasnyski
Rawa	— rawski, skierniewicki
Sierpc	— sierpecki
Warszawa	— błoński, radzymiński, warszawski
Włocławek	— nieszawski, włocławski

Woj. Wileńskie.

Brasław	— brasławski
Głębokie	— dziśnieński
Mołodeczno	— mołodecki
Oszmiana	— oszmiański
Postawy	— postawski
Święciany	— święciański
Wilno	— wileńsko-trocki, m. Wilno
Wilejka	— wilejski

Siedziba komisarza (podkomisarza) ziemskiego	Powiaty objęte właściwością komisarza (podkomisarza) ziemskiego
Woj. Wołyńskie.	
Dubno	— dubieński
Horochów	— horochowski
Kostopol	— kostopolski
Kowel	— kowelski
Krzemieniec	— krzemieniecki
Luboml	— lubomelski
Łuck	— łucki
Równo	— rówieński
Sarny	— sarneński
Włodzimierz	— włodzimierski
Zdołbunów	— zdołbunowski

Pismo Okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-1/14 z dn. 20 grudnia 1933 r.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 32)

Do

PP. Wojewodów w Krakowie, Lwowie, Stanisławowie, Tarnopolu, Poznaniu i Toruniu.

W związku z zarządzeniem z dnia 20 listopada 1933 r. Nr. B. P. A. IV-1/11*) w sprawie organizacji agend administracji rolnictwa i reform rolnych we władzach administracji ogólnej postanawiam, co następuje:

1) Sprawy funduszu obrotowego reformy rolnej załatwia w wydziałach rolnictwa i reform rolnych Urzędów Wojewódzkich: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego — oddział urządzeń rolnych, wobec czego oddziały finansowe w tych wydziałach nie będą utworzone.

2) Sprawy wodno-meljoracyjne załatwiają w wydziałach rolnictwa i reform rolnych Urzędów Wojewódzkich: Stanisławowskiego i Tarnopolskiego — samodzielne referaty wodno-meljoracyjne, wobec czego oddziały wodno-meljoracyjne w tych wydziałach nie będą utworzone.

3) Punkt 3 zdanie drugie zarządzenia Ministerstwa z dnia 20 listopada 1933 r. Nr. BP. A. IV-1/11 otrzymuje następujące brzmienie: „Sprawy dotychczasowych urzędów budownictwa meljoracyjnego w województwach Pomorskiem i Poznańskiem załatwiają ustanowieni w odpowiednich starostwach osobni urzędnicy (referaty do spraw wodno-meljoracyjnych), niezależni od komisarzy (podkomisarzy) ziemskich. Kierownicy robót wodno-meljoracyjnych z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych w województwach: Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem, wraz z podległymi im funkcjonarjuszami pozostają w swoich obecnych siedzibach, jako eksponowani funkcjonarjusze właściwych urzędów wojewódzkich (wydziałów rolnictwa i reform rolnych)".

4) W załączniku do zarządzenia niniejszego Ministerstwo ustala zakres właściwości referatów wodno-meljoracyjnych w województwach: Pomorskiem i Poznańskiem.

(—) *Nakoniecznikow-Klukowski.*
MINISTER

*) Patrz Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 20 z r. 1933 str. 661.

Załącznik do pisma B. P. A. IV-1/14.

Terytorjalny zakres właściwości referatów wodno-meljoracyjnych w województwach pomorskiem i poznańskiem.

Siedziba Referatu	Powiaty objęte właściwością referatu
Województwo Pomorskie.	
Brodnica	brodnicki, działdowski, grudziądzki, m. Grudziądz, lubawski,
Kartuzy	kartuski, kościerski, morski, m. Gdynia,
Tczew	chojnicki, sępoleński, świecki, starogardzki, tczewski, tucholski,
Toruń	chełmiński, toruński, m. Toruń, wąbrzeski.
Województwo Poznańskie.	
Bydgoszcz	bydgoski, m. Bydgoszcz, inowrocławski, m. Inowrocław, mogileński, szubiński, wyrzyski,
Kościan	gostyński, kościański, leszczyński, rawicki, śremski, wolsztyński,
Krotoszyn	jarociński, kępiński, krotoszyński, ostrowski,
Poznań	międzychodzki, nowotomyski, poznański, m. Poznań, średzki, szamotulski, wrzesiński,
Wągrowiec	chodzieski, czarnkowski, gnieźnieński, m. Gniezno, obornicki, wągrowiecki, żniński.

Pismo Okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-1/a/5 z dn. 23 marca 1934 r.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 33).

Do

P. P. Wojewodów w Krakowie i Lwowie.

Nawiązując do pkt. 3 zarządzenia Ministerstwa z dn. 20 grudnia 1933 r. Nr. BP. A. IV — 1/14 postanawiam, co następuje:

1) Organa, wykonywające na obszarze województw krakowskiego i lwowskiego roboty wodno-meljoracyjne z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych (pkt. 3 zarządzenia z dn. 20.XII.1933 r. Nr. BP. A. IV-1/14) otrzymują nazwę „Państwowe kierownictwo robót meljoracyjnych w...“;

2) Siedziby powyższych kierownictw są następujące:

w województwie krakowskiem — Bochnia, Kraków, Oświęcim, Tarnów,

w województwie lwowskiem — Lwów, Rzeszów, Sambor, Tarnobrzeg, Krystynopol.

Terytorjalny zakres właściwości kierownictw ustala właściwy Wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3) Do zakresu działania kierownictw należy w szczególności: prowadzenie publicznych budowlanych przedsiębiorstw meljoracyjnych, jako to: regulacja rzek, osuszanie bagien, obwałowanie rzek, konserwacja publicznych urządzeń meljoracyjnych, wykonywanie robót meljoracyjnych w związku z przebudową ustroju rolnego, nadzór nad meljoracjami szczegółowemi, wykonywanemi przy użyciu funduszów państwowych, inicjowanie zakładania spółek wodnych oraz nadzór nad niemi w granicach obowiązujących przepisów, udział w dochodzeniach wodno-prawnych w charakterze znawców technicznych oraz w prowadzeniu ksiąg wodnych, a także udzielanie opinij fachowych w sprawach wodno-prawnych — stosownie do przepisów ustawy wodnej, inne sprawy zlecone przez Wojewodę.

4) Powyższe zarządzenie obowiązuje od 1 kwietnia 1934 r.

(—) K. Kasiński.
PODSEKRETARZ STANU

Pismo Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych do Wojewody Krakowskiego Nr. B. P. IV. 1 a/20 z dn. 25 kwietnia 1934 r. w sprawie terytorjalnego zakresu właściwości państwowych kierownictw robót meljoracyjnych *)

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 34).

Nawiązując do pkt. 2 zarządzenia z dnia 23 marca 1934 r. Nr. B. P. A. IV. 1/a/5, Ministerstwo zatwierdza następujący terytorjalny zakres właściwości państwowych kierownictw robót meljoracyjnych:

1) kierownictwo w Bochni dla powiatów: bocheńskiego, brzeskiego, limanowskiego i myślenickiego,

2) kierownictwo w Krakowie dla powiatów: krakowskiego, m. Krakowa, nowotarskiego i wadowickiego,

3) kierownictwo w Oświęcimiu dla powiatów: bialskiego, chrzanowskiego i żywieckiego.

4) kierownictwo w Tarnowie dla powiatów: dąbrowskiego, gorlickiego, jasielskiego, mieleckiego, nowosądeckiego, ropczyckiego i tarnowskiego.

(—) S. Szymański.
DYREKTOR PIURA PERSONALNEGO

*) W wyjątkach.

Pismo Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych do Wojewody Lwowskiego Nr. B. P. A. IV-1/a/20 z dn. 26 kwietnia 1934 r. w sprawie ustalenia terytorjalnej właściwości państwowych kierownictw meljoracyjnych.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 35).

Nawiązując do pkt. 2 zarządzenia z dnia 23 marca 1934 r. Nr. B P. A. IV-1/a/5, Ministerstwo zatwierdza na wniosek Pana Wojewody następujący terytorjalny zakres właściwości państwowych kierownictw robót meljoracyjnych:

1) kierownictwo w Krystynopolu dla powiatów: rawskiego, lubaczowskiego, sokalskiego, żółkiewskiego,

2) kierownictwo we Lwowie dla powiatów: bobreckiego, gródeckiego, jaworowskiego, lwowskiego, m. Lwowa, mościskiego i przemyskiego,

3) kierownictwo w Rzeszowie dla powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, przeworskiego, rzeszowskiego i sanockiego,

4) kierownictwo w Samborze dla powiatów: dobromilskiego, drohobyckiego, leskiego, rudeckiego, samborskiego i turczańskiego,

5) kierownictwo w Tarnobrzegu dla powiatów: kolbuszowskiego, niżańskiego i tarnobrzeskiego.

(—) S. Szymański.
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

Pismo Okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-1/15 z dn. 14 grudnia 1933 r. w sprawie podziału czynności dla wydziałów rolnictwa i reform rolnych urzędów wojewódzkich.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 36).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W związku z § 6 rozporządzeń: z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 464) i z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611) Ministerstwo przesyła podział czynności dla wydziałów rolnictwa i reform rolnych urzędów wojewódzkich — celem zastosowania. Odnośne części tego podziału czynności należy analogicznie zastosować do ekspozytur urzędów wojewódzkich i wydziałów rolnictwa w województwach: łódzkiem i nowogródzkiem. Ewentualne zmiany do podziału czynności Ministerstwo zakomunikuje PP. Wojewodom przed dniem 1 stycznia 1934 r. po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych. W najbliższych dniach zostanie przesłany podział czynności dla referatów do spraw rolnictwa i reform rolnych (komisarzy i podkomisarzy ziemskich) w starostwach, tudzież zasady aprobaty spraw z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych we władzach administracji ogólnej.

W związku z zapytaniami niektórych PP. Wojewodów, Ministerstwo wyjaśnia następujące sprawy, dotyczące kompetencji wydziału rolnictwa i reform rolnych.

1) Wszelkie sprawy z dziedziny rolnictwa, leśnictwa, weterynarji i urządzeń rolnych, związane z przygotowaniem obrony Państwa, załatwiają w wydziale rolnictwa i reform rolnych właściwe oddziały (wojewódzcy inspektorzy) pod ścisłym nadzorem naczelnika tego wydziału — z zastrzeżeniem kompetencji wydziału wojskowego w urzędzie wojewódzkim.

2) Sprawy rybactwa załatwiane są w oddziale rolnictwa, wobec czego w skład tego oddziału wchodzą inspektorzy rybaccy ustanowieni w poszczególnych urzędach wojewódzkich.

3) Wydział ogólny urzędu wojewódzkiego (oddział budżetowo-gospodarczy) prowadzi rachunek państwowego funduszu meljoracyjnego w izbach skarbowych (kasach urzędów skarbowych), przelewa na ten rachunek dotacje z kredytów budżetowych i wystawia zlecenia wypłaty na podstawie poleceń wydziałów rolnictwa i reform rolnych. Oddział finansowy wydziału rolnictwa i reform rolnych prowadzi księgę kontroli zasiłków państwowych udzielanych z tego funduszu oraz nadzoruje, względnie prowadzi rachunkowość publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (rozp. z dnia 31.III.1927 r. Mon. Polski Nr. 82 poz. 194). Dotacje z funduszu pracy przekazywane będą w zależności od ich przeznaczenia, na rachunek państwowego funduszu meljoracyjnego lub też funduszu obrotowego reformy rolnej i objęte zostaną rachunkowością tych funduszów.

4) Wydział ogólny urzędu wojewódzkiego oprócz spraw osobowych funkcjonarjuszów, płatnych z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, załatwia również sprawy osobowe pracowników, płatnych z funduszu obrotowego reformy rolnej, z zastrzeżeniem właściwości oddziału finansowego wydziału rolnictwa i reform rolnych (podział czynności tego oddziału — rozdz. I pkt. 4).

5) Sprawy statystyki załatwiają w poszczególnych oddziałach właściwi referenci. Ogólny nadzór nad całością sprawozdawczości w zakresie przebudowy ustroju rolnego sprawuje inspektor w oddziale urządzeń rolnych, wyznaczony przez naczelnika wydziału rolnictwa i reform rolnych.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski.
MINISTER

Załącznik do pisma B. P. A. IV-1/15.

Szczegółowy podział czynności w urzędach wojewódzkich

WYDZIAŁ ROLNICTWA i REFORM ROLNYCH
(znak R.).

Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych obejmuje:

ODDZIAŁ ROLNICTWA
(Znak RR.).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy organizacji rolnictwa.
(Znak RR. I).

a w szczególności:

1. Nadzór nad Izbą Rolniczą.
2. Nadzór nad działalnością rolniczą powiatowych związków komunalnych.
3. Sprawy wojewódzkich organizacyj rolniczych.
4. Sprawy wojewódzkiej organizacji kobiet wiejskich.
5. Sprawy organizacji rolniczych spółdzielczych (związków rewizyjnych, spółdzielni mleczarskich, kredytowych, rolniczo-handlowych, przetwórczych i zbytu i t. d.).
6. Sprawy organizacji młodzieży wiejskiej.
7. Współdziałanie z Państwowym Bankiem Rolnym.
8. Współdziałanie z Bankiem Gospodarstwa Krajowego.
9. Sprawy organizacji obrotu produktami gospodarstwa wiejskiego (giełdy zbożowo-towarowej, mięsnej, notowania cen i t. p.).
10. Sprawy fundacji na cele rolnicze.
11. Zjazdy i posiedzenia, związane z rolnictwem.

12. Sprawy wystaw ogólno-rolniczych.

13. Sprawy inspekcji w zakresie Oddziału i stosunki z Okręgową Izbą Kontroli.

14. Sprawy pomocy poszkodowanym przez klęski żywiołowe.

15. Organizacja akcji finansowo-rolnej.

II. Sprawy oświaty rolniczej.

(Znak RR. II).

1. Sprawy szkół rolniczych państwowych, samorządowych i prywatnych.

2. Sprawy organizacji gospodarstw przodowniczych mniejszych.

3. Sprawy przysposobienia rolniczego młodzieży wiejskiej.

4. Sprawy prac oświatowo-rolniczych wśród kobiet wiejskich.

5. Sprawy konkursów gospodarzy samodzielnych.

6. Inne sprawy oświatowo-rolnicze (kursy, wycieczki, radjo i t. d.).

III. Sprawy wytwórczości roślinnej.

(Znak RR. III).

1. Sprawy nasiennictwa.
2. „ nawozów.
3. „ doświadczalnictwa rolniczego.
4. „ ferm reprodukcyjnych.
5. „ łąk i pastwisk.
6. „ ogrodnictwa.
7. „ upraw specjalnych (chmielu, lnu, tytoniu i t. d.).
8. „ walki z chorobami i szkodnikami roślin.
9. „ przemysłu rolnego, opartego na wytwórczości roślinnej.
10. „ maszyn i narzędzi rolniczych.

IV. Sprawy wytwórczości zwierzęcej.

(Znak RR. IV).

1. Sprawy hodowli koni.
2. „ „ bydła.
3. „ „ trzody chlewnej.
4. „ „ owiec i kóz.
5. „ „ drobiu.
6. „ pszczelnictwa.
7. „ jedwabnictwa.
8. „ zwierząt futerkowych.
9. „ przemysłu, opartego na wytwórczości zwierzęcej.

V. Sprawy rybactwa.

(Znak RR. V).

1. Sprawy ochrony ryb i straży rybackiej.
2. „ hodowli ryb i zagospodarowania wód rybnych.
3. Zarząd i nadzór nad gospodarką rybną w wodach otwartych.
4. Sprawy przemysłu rybackiego.
5. „ ochrony od szkodliwego użytkowania wód.
6. „ walki z chorobami i szkodnikami ryb.
7. „ doświadczalnictwa rybackiego.
8. „ statystyki rybackiej.

VI. Sprawy statystyki rolnej.

(Znak RR. VI).

ODDZIAŁ URZĄDZEŃ ROLNYCH.

(Znak RU).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy scalania gruntów.

(Znak RU. I).

a w szczególności:

1. Opracowywanie planów prac scalenia gruntów i nadzór nad wykonaniem tych prac.

2. Orzecznictwo i rozpoznawanie odwołań od orzeczeń i decyzyj starostów w sprawach scalenia gruntów.

3. Sprawy związane ze zwalnianiem gruntów scalonych od państwowego podatku gruntowego.

II. Sprawy zniesienia służebności i drobnych regulacyj.

(Znak RU. II).

a w szczególności:

1. Opracowywanie planów prac zniesienia służebności i drobnych regulacyj i nadzór nad wykonaniem tych prac.

2. Orzecznictwo i rozpoznawanie odwołań od orzeczeń i decyzyj starostów w sprawach zniesienia służebności i drobnych regulacyj.

3. Sprawy związane z uwłaszczeniem drobnych dzierżawców i wykupem dzierżaw, podlegających ochronie oraz orzecznictwo w tych sprawach.

III. Sprawy zapasu ziemi i obrotu ziemią.

(Znak RU. III).

1. Zapas ziemi państwowej na cele reformy rolnej.

2. Administracja przejściowa majątków państwowych (administracja własna i wydzierżawianie).

3. Projekty planów parcelacyjnych (art. 11 i 12 ustawy o wykonaniu reformy rolnej).

4. Wyłączenia od obowiązku parcelacyjnego z gruntów nie stanowiących własności Państwa (art. 4, 5 i 10 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, rozp. Prez. Rzpl. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego oraz rozp. Prez. Rzpl. o popieraniu meljoracyj rolnych).

5. Wykazy imienne majątków przeznaczonych do przymusowego wykupu i nakładanie obowiązku parcelacyjnego na prywatne nieruchomo-

ści ziemskie (art. 19 i 15 ustawy o wyk. ref. roln. i rozp. Prez. Rzpl. w sprawie naprawy ustroju rolnego gospodarstw przeciętych granicą wschodnią Państwa).

6. Przymusowy wykup nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej (ustalanie granic i obszaru, szacunek gruntów i objęcie ich w posiadanie).

7. Przejmowanie gruntów na wiasność Państwa (ustawa z dnia 17.XII.1920 r. i rozp. Prez. Rzpl. z 28.X.1933 r. o przejmowaniu gruntów za niektóre należności pieniężne).

8. Sprawy przyjmowania darowizn, nabywania majątków z różnych tytułów i zamiany gruntów (art. 8 i 93 ustawy o wyk. ref. roln.).

9. Likwidacja stosunków dzierżawnych w przeznaczonych do parcelacji majątkach.

10. Nieparcelacyjny obrót ziemią.

11. Ustalanie sfery interesów mieszkaniowych miast i osad przemysłowo-fabrycznych (art. 7 ustawy o wyk. ref. roln.).

12. Opinjowanie w sprawie granic administracyjnych miast.

13. Opinjowanie w sprawie zamiany użytków rolnych na leśne i wodne.

IV. Sprawy parcelacji gruntów państwowych.

(Znak RU. IV).

a w szczególności:

1. Opracowanie planu prac parcelacji gruntów państwowych i nadzór nad wykonaniem tych prac.

2. Sprawy związane z parcelacją i szacunkiem nowoutworzonych działek gruntowych oraz orzecznictwo w tych sprawach (art. 58 ustawy).

3. Sprawy nadzoru nad nabywaniem przez Państwowy Bank Rolny majątków ziemskich i nad parcelacją tych majątków.

V. Sprawy parcelacji gruntów prywatnych.

(Znak RU. V).

a w szczególności:

1. Rozpoznawanie odwołań od orzeczeń starostów w sprawach parcelacji prywatnej.

2. Sprawy parcelacji oddłużeniowej i segregacji wierzytelności.

3. Parcelacja zastępcza.

4. Sprawy udzielania upoważnień do wykonywania parcelacji.

VI. Sprawy poradnictwa budowlanego i związanej z tem pomocy kredytowej uczestnikom przebudowy ustroju rolnego.

(Znak RU. VI).

a w szczególności:

1. Sprawy sporządzania planów zabudowania i projektów budynków.

2. Współpraca z Oddziałem finansowym w zakresie pomocy kredytowej na zabudowę

3. Poradnictwo w zakresie budownictwa dla uczestników przebudowy ustroju rolnego.

4. Przeprowadzanie zabudowy na terenach parcelacji rządowej.

5. Dokonywanie kontroli celowości zużycia pożyczek przez uczestników przebudowy ustroju rolnego.

VII. Sprawy regulacji hipotek i doradztwa prawnego.

(Znak RU. VII).

a w szczególności:

1. Sprawy regulacji hipotek na Skarb Państwa.

2. Nadzór nad czynnościami, dotyczącemi regulacji pierwiastkowej hipotecznej dla gruntów scalonych i sprostowanie wpisów w księgach hipotecznych w wyniku scalenia gruntów.

3. Regulacja hipotek na nabywców z parcelacji gruntów państwowych.

4. Sprawdzanie rachunków pisarzy hipotecznych.

5. Opracowanie planu prac regulacji hipotek i nadzór nad wykonaniem tych prac.

6. Opinje prawne dla Wydziału.

VIII. Sprawy inspekcji.

(Znak RU. VIII).

a w szczególności:

1. Bezpośrednia kontrola prac nad przebudową ustroju rolnego na gruncie i instruowanie wykonawców tych prac oraz zainteresowanego w tym zakresie personelu starostów.

2. Badanie na miejscu skarg i zażaleń, wpływających do Oddziału Urządzeń Rolnych.

3. Czuwanie nad całością sprawozdawczości i statystyki w Wydziale w zakresie prac nad przebudową ustroju rolnego, prowadzonej przez urzędników w poszczególnych Oddziałach.

IX. Sprawy Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej.

(Znak RU. IX).

a w szczególności:

1. Prowadzenie wykazów spraw, wyznaczonych każdorazowo na posiedzenia Komisji.

2. Zwoływanie posiedzeń Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej.

3. Prowadzenie protokółów na posiedzeniach Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej.

ODDZIAŁ FINANSOWY.

(Znak RF.).

do którego to działu należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy rachunkowości Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej i Państwowego Funduszu Meljoracyjnego.

(Znak RF. I).

a w szczególności:

1. Opracowanie preliminarza budżetowego do planu finansowo-gospodarczego Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej przy udziale właściwych Oddziałów;

2. Podział kredytów na kategorje wydatków z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej i dokonywanie wydatków na podstawie decyzji Naczelnika Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Kontrola wydatków z tych kredytów pod względem rachunkowym i formalnym, stosownie do obowiązujących przepisów.

4. Sprawy pieniężno-osobowe funkcjonarjuszów, opłacanych z F. O. R. R. (likwidacja wynagrodzenia, diet, kosztów podróży i wynagrodzenia akordowego), oraz diety i koszty podróży urzędników, płatnych z budżetu parafowanego, a wyjeżdżających w związku z pracami nad przebudową ustroju rolnego.

5. Księgowość F. O. R. R. i prowadzenie oraz stałe kontrolowanie rachunków bieżących.

6. Sporządzanie zapotrzebowań do Ministerstwa na kredyt z F. O. R. R. na podstawie materjałów właściwych Oddziałów.

7. Sporządzenie sprawozdań i zestawień rachunkowo-kasowych oraz bilansów otwarcia i zamknięcia.

8. Sporządzanie asygnacji i zleceń wypłaty z F. O. R. R. i kontrasygnowanie ich.

9. Prowadzenie składnicy dowodów rachunkowych z F. O. R. R.

10. Sprawy związane z wykonywaną przez właściwe organa (Izba Kontroli, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych i t. p.) kontrolą gospodarski kredytami F. O. R. R.

11. Prowadzenie księgi depozytów rzeczowych (weksle, listy gwarancyjne i t. p.), związanych z Funduszem Obrotow. Reformy Rolnej i dysponowanie temi depozytami.

12. Sporządzanie dla urzędów skarbowych dla celów podatkowych okresowych wykazów dokonywanych wypłat.

13. Sprawy z tytułu zajęć na należnościach wierzycieli Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej i Państwowego Funduszu Meljoracyjnego.

14. Dokonywanie wypłat robotnikom na gruncie na podstawie list płacy, sporządzonych przez Oddziały merytoryczne.

15. Prowadzenie księgi kontroli zasiłków państwowych udzielanych z państwowego funduszu meljoracyjnego.

16. Nadzorowanie, względnie prowadzenie rachunkowości publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych.

II. Sprawy wymiaru i administrowania należnościami z tytułu scalenia gruntów, zniesienia służebności, drobnych regulacyj i regulacji hipotek.

(Znak RF. II).

a w szczególności:

1. Dostarczanie starostwom (komisarzom ziemskim) danych do wydania decyzyj na opłaty i należności za scalenie i regulację hipotek gruntów scalanych.

2. Sprawy odwołań od decyzyj starostów (komisarzy ziemskich) w przedmiocie wymiaru opłat i należności scaleniowych oraz wpłat tymczasowych.

3. Administrowanie sumami należnemi z tytułu opłat i należności za scalenie, odraczanie terminów płatności, rozkładanie opłat i należności na raty, opracowywanie wniosków do Ministerstwa w sprawie zwolnień od opłat.

4. Prowadzenie ewidencji i ściąganie opłat i należności za scalenie i regulację hipotek.

5. Wymiar i ściąganie należności w sprawach likwidacji służebności i drobnych regulacyj, odraczanie płatności tych należności, zwalnianie od opłat i przekazywanie należności do administracji Państwowego Banku Rolnego.

6. Ewidencja i ściąganie należności za niedostarczone świadczenia.

III. Sprawy wymiaru i administrowania należnościami z tytułu nadzoru nad parcelacją prywatną.

(Znak RF. III).

a w szczególności:

1. Prowadzenie ewidencji należności.

2. Sprawy związane z administracją i egzekucją należności z tego tytułu.

3. Sprawy odwołań od wymiaru należności z tytułu nadzoru nad parcelacją.

IV. Sprawy rozrachunków z dzierżawcami i z nabywcami ziemi z parcelacji gruntów państwowych.

(Znak RF. IV).

a w szczególności:

1. Prowadzenie ewidencji umów i należności, administracja należnościami z gruntów państwowych, przeznaczonych do parcelacji i parcelowanych oraz wysyłanie nakazów płatniczych.

2. Sprawy związane ze ściąganiem należności.

3. Sporządzanie rozrachunków.

4. Wydawanie orzeczeń z art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, przekazywanie reszty należności za sprzedane grunty do administracji Państwowego Banku Rolnego, prowadzenie ewidencji orzeczeń i sporządzanie sprawozdań i orzeczeń.

V. Sprawy wymiaru i administrowania należnościami z tytułu meljoracji na obszarach objętych przebudową ustroju rolnego.

(Znak RF. V).

a w szczególności:

1. Wymiar i kredytowanie należności: przygotowanie decyzyj wymiarowych na podstawie danych Oddziału Wodno-Meljoracyjnego, przekazywanie Ministerstwu odwołań od decyzyj wraz z wyjaśnieniami, wysyłanie zawiadomień

o uprawomocnieniu się decyzji wymiarowych, odraczanie terminów płatności, rozkładanie płatności należności na raty, sporządzanie wykazów opłat należnych za meljoracje, przekazywanie tych wykazów do administracji Państwowego Banku Rolnego.

2. Ewidencja i ściąganie należności za niedostarczone świadczenia.

VI. Sprawy rozrachunków za nieruchomości nabyte na własność Państwa, darowizny, spłata hipotek, ciążących na majątkach państwowych.

(Znak RF. VI).

a w szczególności:

1. Ewidencja tych objektów.
2. Dokonywanie przekazów instytucjom kredytu długoterminowego z tytułu bieżących rat.
3. Obliczanie należności za przejęte na rzecz Państwa i przymusowo-wykupywane nieruchomości.
4. Wydawanie zleceń wypłaty wynagrodzeń.

VII. Sprawy kredytowe.

(Znak RF. VII).

a w szczególności:

1. Sprawy nadzoru nad stanem akredytyw w Oddziale (Oddziałach) Państwowego Banku Rolnego na pomoc kredytową.
2. Sprawy nadzoru nad dysponowaniem przez Oddział (Oddziały) Państwowego Banku Rolnego sumami przydzielonemi przez Ministerstwo na pomoc kredytową.
3. Instruowanie starostw (komisarzy ziemskich) w sprawach opinjowania podań o pożyczki.
4. Obliczanie zapotrzebowań na pomoc kredytową (wspólnie z zainteresowanemi Oddziałami Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych) do preliminarzy rocznych i okresowych.

VIII. Sprawy inspekcji i kontroli w zakresie Oddziału Finansowego.

(Znak RF. VIII).

ODDZIAŁ POMIARÓW ROLNYCH

(Znak RP.).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy organizacyjno-pomiarowe.

(Znak RP. I).

a w szczególności:

1. Opracowanie planu rocznego prac pomiarowych i nadzór nad jego wykonaniem.
2. Oddawanie mierniczym przysięgłym prac pomiarowych i zawieranie umów z mierniczymi przysięgłymi.
3. Przydział prac mierniczym rządowym.
4. Kontrola merytoryczna rachunków mierniczych rządowych i prywatnych.
5. Prowadzenie ewidencji prac i sprawozdawczość pomiarowa.
6. Nadzór nad mierniczymi przysięgłymi wykonywającymi prace związane z przebudową ustroju rolnego.

II. Sprawy wykonywania pomiarów związanych z przebudową ustroju rolnego.

(Znak RP. II).

a w szczególności:

1. Wykonanie prac pomiarowych na gruncie.
2. Kameralne wykonanie dowodów pomiarowych.
3. Współdziałanie z sądami przy rozgraniczaniu nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego oraz przy wykonywaniu wyroków sądowych w tych sprawach.

III. Sprawy inspekcji i rewizji prac pomiarowych.

(Znak RP. III).

a w szczególności:

1. Inspekcje i rewizje prac pomiarowych na gruncie.
2. Przeprowadzanie rewizyj kameralnych operatów pomiarowych.

IV. Sprawy archiwalne i składnicy instrumentów technicznych mierniczych.

(Znak RP. IV).

a w szczególności:

1. Prowadzenie archiwum mierniczego.
2. Sporządzanie i wydawanie odrysów i odpisów z dokumentów znajdujących się w archiwum.
3. Zaopatrywanie personelu w instrumenty i przybory miernicze.
4. Ewidencja instrumentów i przyborów mierniczych.

ODDZIAŁ WODNO-MELJORACYJNY.

(Znak RM.).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy wodno-administracyjne.

(Znak RM. I).

a w szczególności przekazane do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21.V.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479):

1. Ustalanie odszkodowań przy zaliczaniu wód prywatnych do wód publicznych (art. 3 ustawy wodnej).
2. Zezwolenia na intabulacje łożysk wód publicznych i praw prywatnych na wodach publicznych (art. 20 u. w.).
3. Stosowanie wyjątkowych postanowień

dla fortec, kolei żelaznych i dróg publicznych (art. 98 u. w.).

4. Oznaczanie datków właścicieli gruntów nadbrzeżnych do kosztów regulacji (art. 111 u. w.).

5. Wydawanie zarządzeń, ograniczających użytkowanie gruntów celem ochrony od powodzi (art. 113 i 114 u. w.).

6. Wydawanie orzeczeń co do wyjątkowego wywłaszczenia budynków, podwórzy, ogrodów i cmentarzy (art. 125 u. w.), tudzież odebranie lub ograniczenie prawa piętrzenia wody w interesie rolnictwa lub żeglugi (art. 127 u. w.).

7. Wydawanie zarządzeń w sprawie obszarów ochronnych dla wodociągów i źródeł (art. 131 u. w.).

8. Wydawanie statutów przymusowych spółek wodnych i związków wałowych (art. 134 ust. 2 p. 3 i 173 ust. 2 u. w.), zatwierdzanie zmiany tych statutów (art. 177), rozwiązywanie przymusowych spółek wodnych (art. 178 ust. 3) i orzekanie, czy zachodzą warunki utworzenia spółki przymusowej (art. 222 ust. 2).

9. Wydawanie zarządzeń i orzeczeń, odnoszących się do wód płynących, używanych do żeglugi i spławu tratew (art. 186 ust. 1 p. a).

10. Wydawanie pozwoleń i zarządzeń co do zakładów o sile wodnej ponad 50 koni mechanicznych (art. 186 ust. lb p. 4 u. w.).

11. Sprawy rad wodnych (art. 238 u. w.) oraz tworzenie komisyj rewizyjnych (art. 230 ust. 1 i 231 ust. 2 u. w.).

12. Załatwianie odwołań.

13. Nadzór nad starostwami powiatowemi jako władzami wodnemi oraz nad służbą techniczno-wodną w starostwach powiatowych.

14. Udział w dochodzeniach wodno-prawnych.

II. Sprawy meljoracyj podstawowych.

(Znak RM. II).

a w szczególności:

1. Opracowywanie programu robót wodnych oraz preliminarza budżetowego tych robót.

2. Sprawy statutów publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych i rozporządzeń Wojewody w sprawie tych przedsiębiorstw.

3. Sprawy zawiązywania spółek wodnych.

4. Sprawy dochodzeń wodno-prawnych.

5. Opracowywanie projektów meljoracyj podstawowych oraz kontrola takich projektów, nadsyłanych przez strony zainteresowane do zatwierdzenia.

6. Organizowanie i wykonywanie robót we własnym zakresie.

7. Nadzór nad robotami, wykonywanemi przez samorządy i spółki wodne (związki wałowe).

8. Ustalanie i rozkład udziałów, przypadających na samorządy, spółki wodne (związki wałowe).

9. Ewidencja publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych.

10. Nadzór nad konserwacją publicznych urządzeń meljoracyjnych.

III. Sprawy meljoracyj na obszarach, objętych przebudową ustroju rolnego.

(Znak RM. III).

a w szczególności:

1. Opracowanie planu prac meljoracyjnych, wykonywanych z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

2. Wydawanie decyzyj o wykonanie ekspertyz, projektów i robót wykonawczych.

3. Wykonywanie ekspertyz meljoracyjnych i opracowywanie projektów meljoracyjnych.

4. Sprawy dochodzeń wodno-prawnych.

5. Organizowanie i wykonywanie robót na gruncie.

6. Przygotowywanie materjałów dla wymiaru opłat, przypadających za prace meljoracyjne.

7. Nadzór nad konserwacją wykonanych urządzeń meljoracyjnych.

8. Zaopatrywanie w wodę niektórych osiedli.

IV. Sprawy popierania meljoracyj rolnych.

(Znak RM. IV).

V. Sprawy inspekcji.

(Znak RM. V).

a w szczególności:

1. Bezpośrednia kontrola na gruncie prac meljoracyjnych:

a) wykonywanych we własnym zakresie,

b) wykonywanych przez spółki wodne (związki wałowe) samorządy i t. p.

2. Badanie na miejscu skarg i zażaleń, wpływających do Oddziału Wodno-Meljoracyjnego.

VI. Sprawy archiwalne i składnicy instrumentów meljoracyjnych.

(Znak RM. VI).

a w szczególności:

1. Prowadzenie archiwum akt i projektów meljoracyjnych.

2. Zaopatrywanie personelu w instrumenty i przybory meljoracyjne.

3. Ewidencja instrumentów, przyborów i inwentarzy meljoracyjnych.

WOJEWÓDZKI INSPEKTOR OCHRONY LASÓW.

(Znak RL.).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy organizacji nadzoru, nad lasami niestanowiącemi własności Państwa.

(Znak RL. I).

a w szczególności:

1. Nadzór nad powiatowemi organami ochrony lasów.
2. Nadzór nad inspektoratem (wydziałem) leśnym izby rolniczej.
3. Ustalanie taksy wartości drewna.
4. Walka ze szkodnikami leśnemi.
5. Sprawozdawczość i statystyka leśna.

II. Sprawy wykonywania ochrony lasów w poszczególnych objektach.

(Znak RL. II).

a w szczególności:

1. Zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze powyżej 50ha.
2. Zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego i programów gospodarczych dla lasów powyżej 150, względnie 250 ha, oraz udzielanie zezwoleń na wyrąb w takich lasach nieposiadających planów, względnie programów.
3. Udzielanie zezwoleń na podział lasów.
4. Uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru i wydawanie zarządzeń, regulujących zagospodarowanie tych lasów.
5. Sprawy lasów powyżej 50 ha, obciążonych służebnościami.
6. Odwołania od orzeczeń władz I instancji w powyższych sprawach.

III. Sprawy zalesiania nieużytków.

(Znak RL. III).

a w szczególności:

1. Ogólne kierownictwo akcją zalesiania nieużytków.
2. Sprawy zalesiania nieużytków w poszczególnych powiatach.

IV. Sprawy łowiectwa.

(Znak RL. IV).

a w szczególności:

1. Nadzór ogólny nad wykonywaniem łowiectwa.
2. Sprawy czasów ochronnych dla zwierzyny łownej.
3. Zezwalanie na odstrzał w czasie ochronnym.
4. Odwołania od orzeczeń władz I instancji w sprawach łowiectwa.

WOJEWÓDZKI INSPEKTOR WETERYNARJI

(Znak RW.).

do którego należą następujące kategorje spraw:

I. Sprawy zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych i zapobiegania tym chorobom.

(Znak RW. I).

a w szczególności:

1. Zarządzenia ogólne, dotyczące tworzenia okręgów zagrożonych i zapowietrzonych, ograniczanie obrotu i t. d:
2. Sprawy dotyczące wybijania z urzędu zwierząt chorych.
3. Sprawy odszkodowań i zapomóg za wybijane z urzędu i padłe od chorób zaraźliwych zwierzęta.
4. Sprawy szczepień w celu zapobiegania lub zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.
5. Sprawy dotyczące obowiązków gmin przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.
6. Sprawy związane z rozporządzeniami wojewodów, dotyczącemi zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

II. Sprawy hodowli zwierząt ze stanowiska higjeny weterynaryjnej.

(Znak RW. II).

a w szczególności:

1. Nadzór nad mleczarniami, krowiarniami, stajniami zajezdnemi i wspólnemi pastwiskami.
2. Dokonywanie perjodycznych przeglądów zwierząt.
3. Nadzór sanitarny nad pokazami zwierząt.
4. Kontrola miejsc tuczenia zwierząt.
5. Nadzór nad podkownictwem i organizacja podkuwaczy.
6. Sprawy kursów i egzaminów dla podkuwaczy.

III. Sprawy lecznictwa zwierząt.

(Znak RW. III).

a w szczególności:

1. Sprawy praktyki wolnopraktykujących lekarzy weterynaryjnych i ewidencja tych lekarzy.
2. Sprawy szkolenia personelu weterynaryjnego.
3. Sprawy pomocniczego personelu weterynaryjnego.
4. Sprawy zarobkowego trzebienia zwierząt przez osoby nieposiadające dyplomu lekarza wterynarynego.
5. Sprawy lecznic i ambulatorjów zwierzęcych.
6. Sprawy nadzoru nad wytwórniami surowic i szczepionek.
7. Sprawy zwalczania chorób zwierzęcych nieobjętych obowiązkiem zgłaszania.

IV. Sprawy obrotu zwierzętami.

(Znak RW. IV).

a w szczególności:

1. Sprawy świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.
2. Sprawy targowic, miejsc spędu, transportów lądowych i wodnych.

3. Udzielanie zezwoleń na przewóz zwierząt wewnątrz kraju.

4. Sprawy nadzoru nad obrotem w małym ruchu granicznym.

5. Sprawy nadzoru nad obrotem zwierzętami z zagranicą.

6. Sprawy ilości i porządku gminnych targów zwierzęcych i nadzór nad temi targami.

V. Sprawy uboju zwierząt oraz obrotu mięsem i surowcami pochodzenia zwierzęcego.

(Znak RW. V).

a w szczególności:

1. Sprawy nadzoru nad ubojem zwierząt i badania mięsa.

2. Sprawy rzeźni, jatek i chłodni.

3. Sprawy mięsa przywozowego wewnątrz kraju i z zagranicy.

4. Nadzór nad działalnością związków komunalnych w zakresie badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju oraz ustanawiania opłat za badanie i sprawdzanie mięsa.

5. Zatwierdzanie organów urzędowego badania mięsa oraz pozbawienie uprawnień do tego badania.

6. Sprawy oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa.

7. Organizowanie kursów dla oglądaczy mięsa.

8. Sprawy nadzoru nad handlem surowcami pochodzenia zwierzęcego.

VI. Sprawy przemysłu przetwarzającego surowce pochodzenia zwierzęcego.

(Znak RW. VI).

a w szczególności:

1. Sprawy zakładów utylizacyjnych.
2. Sprawy garbarni.
3. Sprawy rakarni.
4. Sprawy grzebowisk.

VII. Sprawy inspekcji w zakresie weterynarji.

(Znak RW. VII).

VIII. Sprawy sprawozdawczości i statystyki sanitarno-weterynaryjnej.

(Znak RW. VIII).

Pismo Okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-1/1/34 z dnia 8 stycznia 1934 r.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 37).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Nawiązując do zarządzenia z dnia 14.XII. 1933 r. Nr. B. P. A. IV. 1/15, Ministerstwo przesyła wskazówki, dotyczące zakresu aprobaty we władzach administracji ogólnej w sprawach administracji rolnictwa i reform rolnych — celem zastosowania.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
MINISTER

Załącznik do pisma B. P. A. IV-1/1/34.

WSKAZÓWKI.

dotyczące zakresu aprobaty w urzędach wojewódzkich w sprawach administracji rolnictwa i reform rolnych.

Aprobata wojewody.

Wskazane jest, aby wojewoda, oprócz spraw wymienionych w § 19 rozporządzenia z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611), zastrzegł do swej aprobaty (decyzji) zgodnie z § 20 tegoż rozporządzenia następujące sprawy z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych:

1) decyzje w sprawie uchwał rady i zarządu izby rolniczej, wymagających zatwierdzenia przez wojewodę,

2) wnioski i opinje w sprawie uchwał tychże władz izby rolniczej, wymagających zatwierdzenia przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,

3) wnioski w sprawach kredytowych dla rolnictwa,

4) wnioski w sprawach większych subwencyj na cele rolnicze,

5) programy prac w zakresie przebudowy ustroju rolnego,

6) projekty planów parcelacyjnych i wykazów imiennych (art. 11, 12 i 19 ustawy o wykonaniu reformy rolnej),

7) wyłączanie od parcelacji, przyjmowanie i przeznaczanie na parcelację dóbr fundacyjnych i instytucyj naukowych,

8) sprawy upoważnień do wykonywania parcelacji gruntów,

9) sprawy większej wagi, dotyczące zwolnień od opłat, przypadających za wykonane prace w związku z przebudową ustroju rolnego,

10) decyzje o wszczęciu lub o umorzeniu postępowania przy przejmowaniu gruntów za niektóre należności skarbowe,

11) sprawy pozbawienia mierniczych przysięgłych uprawnień do wykonywania prac scaleniowych (art. 10 ustawy o scalaniu gruntów),

12) sprawy wodno-meljoracyjne związane z wywłaszczeniem gruntów,

13) decyzje w sprawach zmiany użytkowania gruntów leśnych,

14) udzielanie zezwoleń na dzielenie lasów i gruntów leśnych,

15) uznawanie większych obszarów za okręgi zagrożone i zapowietrzone przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych,

16) zamykanie rzeźni, lecznic i targowisk zwierzęcych.

Aprobata naczelnika wydziału rolnictwa i reform rolnych.

Wskazane jest, by niezależnie od uprawnień, wynikających z § 24 i 25 rozporządzenia z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611), a z zastrzeżeniem postanowień § 30 tegoż rozporządzenia przekazane zostały do ostatecznej aprobaty (decyzji) — naczelnikowi wydziału rolnictwa i reform rolnych następujące sprawy, niezastrzeżone do wyższej aprobaty:

1) ogólne zarządzenia, normujące prace wydziału,

2) podział kredytów na kategorje wydatków z funduszu obrotowego reformy rolnej i asygnowanie sum pieniężnych z tego funduszu,

3) zawieranie umów na wykonanie prac w zakresie przebudowy ustroju rolnego na gruncie według zatwierdzonych programów i planów,

4) sprawy nabywania i przyjmowania w drodze darowizn gruntów na własność Państwa i zamiany gruntów państwowych,

5) odbieranie prac mierniczym prywatnym w wypadkach niewłaściwego wykonania ich,

6) sprawozdania wysyłane do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych,

7) korespondencja z okręgową i Najwyższą Izbą Kontroli,

8) decyzje i orzeczenia wydawane w myśl obowiązujących przepisów w I instancji przez wojewodę, jeżeli wydanie orzeczenia lub decyzji należy do całkowitego swobodnego uznania władzy lub polega na zastosowaniu przymusu z urzędu,

9) orzeczenia, załatwiające odwołania od orzeczeń starostów w tych sprawach administracji rolnictwa i reform rolnych, w których aprobowanie zastrzeżone jest w myśl obowiązujących przepisów — do osobistej aprobaty starostów.

Aprobata kierowników oddziałów (wojewódzkich inspektorów).

Wskazane jest, by kierownicy oddziałów (wojewódzcy inspektorzy) upoważnieni zostali do ostatecznego aprobowania (decydowania) wszystkich spraw, niezastrzeżonych do wyższej aprobaty. W każdym razie kierownicy oddziałów fachowych (wojewódzcy inspektorzy) winni z reguły — zgodnie z § 30 rozporządzenia z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611) — ostatecznie aprobować (decydować) sprawy, których załatwienie opiera się wyłącznie na ich zawodowej wiedzy fachowej.

Ogólna wskazówka.

Wskazane jest, aby wojewoda w razie niemożności wnikania osobistego w niektóre kategorje spraw, zaleconych w niniejszym załączniku do jego aprobaty, przekazał ostateczne aprobowanie ich naczelnikowi wydziału rolnictwa i reform rolnych. To samo dotyczy naczelnika tego wydziału w stosunku do jego stałego zastępcy i kierowników oddziałów (wojewódzkich inspektorów).

Pismo Okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. B. P. A. IV-l/a/9 z dnia 17 lutego 1934 r. w sprawie załatwiania spraw administracji rolnictwa i reform rolnych w starostwach.

(Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr. 5 z r. 1934 poz. 38).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) i przepisami rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) zechcą Panowie Wojewodowie wydać bezzwłocznie potrzebne zarządzenia, dotyczące załatwienia spraw rolnictwa i reform rolnych w starostwach, kierując się następującemi wytycznemi, które ustalone zostały w porozumieniu z P. Ministrem Spraw Wewnętrznych:

1) Zgodnie z postanowieniem § 8 wspomnianego rozporządzenia z 30.VI.1930 r. należy w każdem starostwie utworzyć następujące referaty:

a) referat rolnictwa i reform rolnych — dla spraw przebudowy ustroju rolnego oraz opieki nad rolnictwem,

b) referat ochrony lasów — dla spraw ochrony lasów niestanowiących własności Państwa,

c) referat weterynaryjny — dla spraw służby weterynaryjnej,

d) w województwach pomorskiem i poznańskiem referat wodno-meljoracyjny, obejmujący sprawy b. państwowych urzędów budownictwa meljoracyjnego.

Wszelkie inne sprawy z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych, w szczególności sprawy wodno-prawne, łowieckie i t. d., winny być wcielone do referatu administracyjno-prawnego, sprawy zaś karno-administracyjne do referatu karno-administracyjnego. Do referatów administracyjno-prawnych należeć będą również sprawy rybackie na obszarze województw południowych i zachodnich. Natomiast w województwach środkowych i wschodnich sprawy rybackie należeć będą do referatów rolnictwa i reform rolnych.

2) W tych powiatach, w których w skład starostw wchodzą osobni komisarze, względnie podkomisarze ziemscy, komisarze ochrony lasów oraz referenci wodno-meljoracyjni, wyszczególnione pod 1) referaty winny być powierzone:

a) referaty rolnictwa i reform rolnych, a w województwach środkowych i wschodnich także

sprawy rybackie — komisarzom, względnie podkomisarzom ziemskim,

b) referaty ochrony lasów — komisarzom ochrony lasów,

c) referaty wodno-meljoracyjne na obszarze województw zachodnich — referentom ustanowionym do tych spraw.

Referaty weterynaryjne prowadzą oczywiście powiatowi lekarze weterynarji, ustanowieni na każdy powiat.

3) Wyszczególnione pod 1) sprawy z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych załatwiane będą w starostwach na ogólnych zasadach rozporządzenia ministerjalnego z 30.VI. 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464).

4) Komisarze i podkomisarze ziemscy są referentami fachowymi a równocześnie prawno-administracyjnymi w rozumieniu § 35 i § 12 wspomnianego rozporządzenia ministerjalnego z 30.VI.1930 r.

Komisarze ochrony lasów, powiatowi lekarze weterynarji oraz osobni referenci wodno-meljoracyjni są referentami fachowymi w rozumieniu § 35 tegoż rozporządzenia.

5) Wyszczególnieni pod 2) urzędnicy ze względu na to, że znaczną część czynności wykonywują w drodze objazdowej, obowiązani są przynajmniej 1 dzień w tygodniu przeznaczyć zgóry na urzędowanie w starostwie i załatwianie interesantów. Jest wskazane, ażeby przyjmowanie interesantów przypadało we wszystkich referatach z zakresu rolnictwa i reform rolnych w tym samym dniu ze szczególnem uwzględnieniem dni targowych.

6) W całym szeregu województw komisarze, względnie podkomisarze ziemscy, komisarze ochrony lasów, a w województwach zachodnich także osobni referenci wodno-meljoracyjni są ustanowieni na dwa lub więcej powiaty. Odnośnie do tych wypadków zechcą Panowie Wojewodowie na podstawie ostatniego ustępu § 2 rozporządzenia ministerjalnego z 30.VI.1930 r. wydać bliższe zarządzenia, kierując się zasadami, podanemi w pkt. pkt. 7 — 17.

7) Zgodnie z ustępem 2 art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) ustanowienie wspomnianych wyżej organów fachowych na dwa lub więcej powiatów nie przesądza w niczem ani zakresu działania i odpowiedzialności każdego z odnośnych starostów za bieg spraw z działu rolnictwa i reform rolnych na obszarze podległego mu powiatu, ani też nie uwalnia właściwych starostów od obowiązku utworzenia w każdem starostwie wszystkich referatów, wyszczególnionych wyżej pod 1).

8) Zasadnicza treść podległości pod względem osobowym i służbowym funkcjonarjuszów ustanowionych na dwa lub więcej powiatów wynika z § 2 wspomnianego rozporządzenia ministerjalnego z 30.VI.1930 r.

9) W zasadzie funkcjonarjuszom, o których mowa w pkt. 6, właściwi starostowie winni przekazać do załatwiania odnośne referaty, stosując analogiczne postanowienia pkt. 2. Jednak w starostwach, w których niema osobnego komisarza ziemskiego, komisarza ochrony lasów, względnie osobnego referenta wodno-meljoracyjnego:

a) poszczególne sprawy, bądź o charakterze informacyjnym, bądź też poszczególne sprawy określone przez Pana Wojewodę o charakterze orzeczeń i zarządzeń, mogą być w razie potrzeby załatwiane przez referentów prawno-administracyjnych tych starostw, jeżeli załatwienie tych ostatnich spraw nie wymaga przeprowadzenia dochodzeń i współdziałania (opinji) referenta fachowego (pkt. 4),

b) sprawy związane z przygotowaniem obrony Państwa w zakresie rolnictwa, leśnictwa i przebudowy ustroju rolnego załatwiają referaty wojskowe tych starostw przy współudziale fachowych komisarzy ziemskich względnie komisarzy ochrony lasów.

10) Sprawy opieki nad rolnictwem, z wyjątkiem spraw wymienionych w pkt. 9 lit. *b*, załatwiają w starostwach, w których niema osobnego komisarza ziemskiego — z reguły referenci prawno-administracyjni danego starostwa z zastrzeżeniem uzyskiwania opinji komisarza ziemskiego.

11) Funkcjonarjuszom wymienionym w pkt. 6, wystawia delegacje na wszelkie podróże służbowe starosta, któremu ci funkcjonarjusze podlegają pod względem osobowym. Starosta ten obowiązany jest również dostarczyć powyższym funkcjonarjuszom odpowiedniego pomieszczenia na urzędowanie, dbać o udzielanie im niezbędnej pomocy kancelaryjnej oraz o zaopatrywanie ich w potrzebne przybory kancelaryjne.

12) Funkcjonarjusze, wymienieni w pkt. 6, winni niezależnie od przyjmowania interesantów w starostwie, w którem mają swą siedzibę urzędową (pkt. 5), przeznaczyć w razie potrzeby i w granicach możliwości odpowiednią ilość dni w tygodniu, względnie w miesiącu, na załatwienie spraw objętych ich działalnością i przyjmowanie interesantów w innych starostwach. Dni te określa właściwy terytorjalnie starosta w porozumieniu ze starostą, któremu dany urzędnik podlega pod względem osobowym. Miejsce i czas, przeznaczony na przyjmowanie interesantów przez tych urzędników należy podać odpowiednio do wiadomości publicznej.

13) W sprawach zastrzeżonych do ostatecznej aprobaty staroście urzędnik ustanowiony na dwa lub więcej powiaty (pkt. 6) przesyła projekt załatwienia (oryginał przepisany na maszynie z odpowiednią ilością odpisów lub też bruljon ręcznie napisany) do właściwego terytorjalnie starosty, względnie referuje takie sprawy osobiście staroście przy sposobności pobytu w danem starostwie. Pisma takie przesyłane staroście do aprobaty winny być załatwiane z możliwym pośpiechem. Pismo podpisane przez starostę wysyła właściwe terytorjalnie starostwo, zwracając jeden z odpisów odnośnemu urzędnikowi (pkt. 6), który projektował załatwienie.

14) Urząd Wojewódzki kieruje korespondencję z reguły do właściwych terytorjalnie starostw. Właściwy terytorjalnie starosta po przejrzeniu korespondencji zarządza niezwłocznie jej odesłanie urzędnikowi powołanemu do jej załatwienia (pkt. 6). Pisma Urzędu Wojewódzkiego o charakterze nagłym, jak również pisma (orzeczenia), do których dołączone są liczniejsze akta sprawy lub plany, a zwłaszcza akta ubezpieczane od zaginięcia, mogą być kierowane bezpośrednio do starostwa, w którem ustanowiony jest odnośny urzędnik (pkt. 6); przyczem odpis pisma przewodniego należy przesłać do właściwego terytorjalnie starostwa.

15) Akta spraw pozostają z reguły we właściwych terytorjalnie starostwach. Jeżeliby warunki miejscowe na to nie pozwalały lub utrudniałoby to urzędowanie, akta te mogą być przechowywane w starostwach, w których są ustanowieni urzędnicy powołani do załatwiania tych spraw (pkt. 6).

16) W nagłówkach pism podpisywanych „Za Starostę" przez urzędników wymienionych w pkt. 6 winno być podane „Starostwo . . . . ." z oznaczeniem w formie przymiotnikowej nazwy tego powiatu, którego sprawa dotyczy.

17) Do zarządzenia niniejszego dołącza się szczegółowy podział czynności referatów wymienionych w pkt. 1 oraz wskazówki o zakresie aprobaty w sprawach przebudowy ustroju rolnego oraz ochrony lasów.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
MINISTER

Załącznik Nr. 1 do pisma B. P. A. IV-1/a/9.

Szczegółowy podział czynności referatów, działających w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych w starostwach.

I. Referat rolnictwa i reform rolnych obejmuje swą działalnością:

a) sprawy dotyczące przebudowy ustroju rolnego,

a w szczególności:

1) przygotowywanie materjałów do planów prac i preliminarzy budżetowych funduszu obrotowego reformy rolnej;

2) wykonywanie zatwierdzonych planów prac oraz nadzór pod względem formalno-prawnym i gospodarczym nad pracami wykonywanemi przez mierniczych na gruncie;

3) orzecznictwo w I instancji przewidziane w poszczególnych ustawach i rozporządzeniach, dotyczących przebudowy ustroju rolnego;

4) sprawy zapasu ziemi;

5) sprawy ochrony drobnych dzierżawców;

6) sprawy, nieobjęte planami prac, dotyczące podziału wspólnot, zamiany gruntów, parcelacji prywatnej i t. p.;

7) opinjowanie podań o udzielenie pożyczek uczestnikom przebudowy ustroju rolnego oraz nadzór nad wykorzystaniem tych pożyczek;

8) wymiar należności za nadzór nad parcelacją prywatną;

9) wydawanie decyzyj o wymiarze wpłat tymczasowych, opłat i należności za scalenie gruntu;

10) sporządzanie i wysyłanie nakazów płatniczych na należności z tytułu oprocentowania reszty ceny kupna ziemi z parcelacji rządowej przed udzieleniem przewłaszczeń;

11) zarządzanie egzekucji wydatkowych kwot z powodu niedostarczonych świadczeń w związku ze scaleniem gruntów;

12) sprawy hipoteczne przewidziane przez odnośne ustawy i rozporządzenia;

13) sprawy sprawozdawczości i statystyki;

14) udzielanie władzom państwowym, instytucjom i osobom prywatnym w ramach obowiązujących przepisów wyjaśnień na pytania i skargi, dotyczące prac z zakresu przebudowy ustroju rolnego;

15) sprawy związane z przygotowaniem przebudowy ustroju rolnego do potrzeb obrony Państwa przy współdziałaniu z referatem wojskowym;

b) sprawy opieki nad rolnictwem,

w szczególności:

1) sprawy związane z przygotowaniem rolnictwa do potrzeb obrony Państwa z zastrzeżeniem współdziałania z referatem wojskowym;

2) sprawy nadzoru nad statystyką rolniczą;

3) sprawy, wynikające z przepisów:

o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. Ust. z 1927 r. poz. 922) oraz przepisów wykonawczych,

o sprzedaży nawozów sztucznych (Dz. Ust. z 1932 r. poz. 300),

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec i o nadzorze nad hodowlą koni — w zakresie nieobjętym właściwością referatu weterynaryjnego;

4) sprawy wykonywania ustawy z dnia 7.III.1932 r. o rybołówstwie (Dz. Ust. poz. 357) — na obszarze województw środkowych i wschodnich;

5) inne sprawy z zakresu opieki nad rolnictwem, których załatwienie zlecone zostanie referatom rolnictwa i reform rolnych zarządzeniami Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych lub wojewodów.

II. Referat ochrony lasów (komisarze ochrony lasów) obejmuje swą działalnością w szczególności:

1) badanie na gruncie i opinjowanie wszelkich spraw związanych ze sprawowaniem bezpośredniego nadzoru nad lasami i czuwaniem nad wykonywaniem przepisów o ochronie lasów;

2) sprawy zmiany uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania;

3) sprawy zalesiania gruntów leśnych;

4) sprawy uznawania sztucznie zalesionych gruntów za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia innych gruntów od podatków;

5) sprawy planów i programów gospodarczych dla lasów;

6) sprawy zgłoszeń o wyręby;

7) sprawy wstrzymywania użytkowania lasów;

8) sprawy pasania inwentarza w lasach;

9) sprawy zarządzeń ochronnych przeciwko szkodliwym owadom i grzybom pasorzytniczym;

10) badanie i opinjowanie w sprawach likwidacji służebności i przebudowy ustroju rolnego;

11) sprawy związane z przygotowaniem leśnictwa do potrzeb obrony Państwa przy współdziałaniu z referatem wojskowym;

12) projektowanie i wykonywanie zalesień nieużytków;

13) udzielanie informacyj i porad we wszelkich sprawach, dotyczących zagospodarowania lasów i wykonywania przepisów o ochronie lasów;

14) sprawy sprawozdawczości i statystyki.

III. Referat weterynarji obejmuje swą działalnością:

a) sprawy zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych,
w szczególności:

1) przyjmowanie zgłoszeń o zaraźliwych chorobach zwierzęcych;

2) przeprowadzanie na miejscu dochodzeń w celu ustalenia istoty zarazy zwierzęcej;

3) sprawy zarządzania środków przewidzianych w obowiązujących przepisach w razie stwierdzenia zarazy zwierzęcej lub jej podejrzenia;

4) sprawy zarządzania zabijania i szczepienia zwierząt w wypadkach przewidzianych w obowiązujących przepisach;

5) sprawy odszkodowań i zapomóg za zwierzęta zabite i padłe przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

6) sprawy nadzoru nad gminami w zakresie wykonywania przez nie obowiązków przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

7) sprawy grzebowisk i zakładów utylizacyjnych;

8) sprawy zaraźliwych chorób zwierzęcych, nieobjętych obowiązkiem zwalczania;

b) nadzór weterynaryjny,
w szczególności:

1) sprawy nadzoru nad rzeźniami;

2) sprawy nadzoru nad targami, jarmarkami i przeglądami zwierząt, zakładami tuczenia zwierząt do celów przemysłowych, krowiarniami, mleczarniami i t. p.;

3) sprawy oględzin zwierząt w wypadkach przewidzianych przez obowiązujące przepisy;

c) nadzór nad badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa,
a w szczególności:

1) dokonywanie ponownego badania zwierząt rzeźnych i mięsa — na żądanie posiadacza;

2) sprawdzanie z urzędu badań dokonanych przez organa urzędowego badania;

3) sprawy wykonywania nadzoru na obszarze powiatu nad organami urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa;

4) egzaminowanie oglądaczy mięsa;

d) inne sprawy:

1) sprawy związane z przygotowaniem weterynarji do potrzeb obrony Państwa, przy współdziałaniu z referatem wojskowym;

2) sprawy współdziałania w organizowaniu i prowadzeniu szkół i kursów kucia koni oraz w odbywaniu egzaminów z kucia koni;

3) sprawy uczestniczenia w komisjach, licencjonujących ogiery i buhaje i w spędach hodowlanych zwierząt gospodarskich;

4) sprawy wspódziałania z samorządowymi lekarzami weterynaryjnymi;

5) sprawy statystyki weterynaryjnej.

IV. Referat wodno-meljoracyjny w województwach pomorskiem i poznańskiem obejmuje w szczególności:

1) sprawy fachowe, wynikające z wykonania ustaw wodnych i meljoracyjnych (znawcy technicznego),

2) sprawy, wynikające z zakresu działania b. państwowych urzędów budownictwa meljoracyjnego, o ile na podstawie obowiązujących przepisów nie należą one do właściwości urzędu wojewódzkiego (oddziału wodno-meljoracyjnego), a w szczególności:

badanie kameralne oraz na gruncie projektów meljoracyjnych mających się utworzyć spółek wodnych,

badanie obrachunków z robót wykonanych w spółkach wodnych,

opnjowanie budżetu spółek wodnych,

stwierdzanie protokółów z oględzin spółek wodnych, przedstawionych przez technika spółki.

opinjowanie dla starosty umów zawartych między spółkami wodnemi, a przedsiębiorcami i technikami spółki,

stała kontrola robót wykonawczych w spółkach wodnych i odbiór tych robót,

oględziny urządzeń wykonanych w spółkach wodnych;

3) prowadzenie robót meljoracyjnych oraz nadzór nad wykonywaniem tych robót na terenach objętych przebudową ustroju rolnego, o ile roboty te nie są prowadzone bezpośrednio przez urzędy wojewódzkie.

Załącznik Nr. 2.

WSKAZÓWKI

dotyczące zakresu aprobaty w starostwach w sprawach reform rolnych i ochrony lasów.

Aprobata starosty.

Wskazane jest, aby starosta oprócz spraw wymienionych w § 27 rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) zastrzegł, zgodnie z § 28 tegoż rozporządzenia, do swej ostatecznej aprobaty następujące sprawy:

I. Z zakresu reform rolnych:

1) wdrażanie postępowania scaleniowego i ustalanie obszaru scalenia;

2) usuwanie poszczególnych członków rady uczestników scalenia i rozwiązywanie rady,

3) zatwierdzanie projektów scaleniowych,

4) usuwanie drobnych dzierżawców przy znoszeniu służebności,

5) wyznaczanie dla drobnych dzierżawców działek zastępczych, zarządzanie przeniesienia dzierżawców na te działki i orzekanie o rozwiązaniu umów dzierżawnych przy znoszeniu służebności,

6) orzekanie o uwłaszczeniu oraz o wykupie gruntów, podlegających ustawie o ochronie drobnych dzierżawców rolnych,

7) podział gruntów wspólnych kilku gromad wiejskich lub ich części na terenie województw wschodnich,

8) zatwierdzanie projektów parcelacji prywatnej wraz z ceną ziemi oraz wykazów nabywców,

9) zarządzenie o usunięciu dzierżawców z działek przeznaczonych na parcelację,

10) przejmowanie ziemi na cele osadnictwa wojskowego,

11) wydawanie orzeczeń w sprawie usuwania z nadanych gruntów,

12) bezpłatne nadawanie gruntów położonych na obszarze b. Litwy Środkowej,

13) nadawanie wojskowym aktem nadawczym gruntów użytkowanych na podstawie umów dzierżawnych,

14) bezpłatne nadawanie organizacjom osadników wojskowych działek przeznaczonych na cele użyteczności ogólnej,

15) udzielanie zezwoleń na aljenacje gromadzkich majątków nieruchomych.

II. Z zakresu ochrony lasów:

1) sprawy zmiany uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania,

2) sprawy związane ze zwalnianiem gruntów leśnych i nadzwyczajnych wyrębów od podatków,

3) sprawy zatwierdzania planów i programów gospodarczych oraz zezwoleń na wyręby w lasach o powierzchni do 30. wzgl. do 50 ha,

4) sprawy przymusowego postępowania administracyjnego, związanego z wykonywaniem przepisów o ochronie lasów.

Aprobata komisarzy (podkomisarzy) ziemskich i komisarzy ochrony lasów.

Referenci rolnictwa i reform rolnych w starostwach (komisarze, podkomisarze ziemscy) i referenci ochrony lasów (komisarze ochrony lasów) aprobują z reguły ostatecznie wszystkie sprawy niezastrzeżone do wyższej aprobaty. W każdym razie winni oni — zgodnie z § 35 rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) — ostatecznie aprobować sprawy, których załatwianie oparte jest w przeważającej mierze na ich zawodowej wiedzy fachowej.

Ogólna wskazówka.

Wskazane jest, aby starosta w razie niemożności osobistego wnikania w niektóre kategorje spraw, zaleconych w niniejszym załączniku do jego aprobaty, przekazał ostateczne aprobowanie ich komisarzowi (podkomisarzowi) ziemskiemu, względnie komisarzowi ochrony lasów.

C.
Bibljografja.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Szkoła Junaka“ Podręcznik Przysposobienia Wojskowego.

Pismem okólnem z dn. 4 maja 1933 r. Nr. Wojsk. 1-13-2 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zapowiedziało ukazanie się podręcznika przysposobienia Wojskowego p. t. „Szkoła Junaka“, wydawanego przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

W chwili obecnej opuściły już prasę wszystkie części omawianego wydawnictwa, tworząc pracę, skupiającą całokształt wiadomości, dotyczących wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

„Szkoła Junaka“ jest podręcznikiem, obowiązującym we wszystkich oddziałach i organizacjach p. w. i w. f., a rozpowszechnienie tej pracy wśród społeczeństwa, urzędów państwowych, instytucyj społecznych, stowarzyszeń sportowych, harcerstwa i ogółu młodzieży i t. p. przyczyni się do spopularyzowania i rozkrzewienia idei przysposobienia wojskowego, jako czynnika obrony Państwa.

W związku z powyższem „Szkołę Junaka“ zaleca się do użytku zainteresowanych władz, urzędów i instytucji. Ponadto omawiana praca winna być propagowana wśród społeczeństwa przez władze administracji ogólnej.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.